

22 Αυγούστου 2015

«Λόγος υγιής»

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Του Μόσχου Εμμανουήλ Λαγκουβάρδου

Η μακαρίτισσα η μητέρα μου, η Ελένη, έμεινε τα δύο τελευταία χρόνια της ζωής της παράλυτη στο κρεβάτι. Μπορούσε να κινήσει μόνο το δεξί της χέρι κι αυτό δύσκολα. Το βάρος που την ακινητοποίησε στο κρεβάτι δεν μπόρεσε να ακινητοποιήσει και το πνεύμα της. Η μακαρίτισσα η μητέρα μου διέκρινε τον πνευματικό της εαυτό. Χάρης σ' αυτό δεν ταύτισε τον εαυτό της με τα πράγματα. Δεν έγινε αιχμάλωτη στους τέσσερις τοίχους.

Με έβλεπε λυπημένο και με τον τρόπο της πολεμούσε τη λύπη μου, για να μη με ρίξει κάτω. Σαν να μου έλεγε, παιδί μου, μη δίνεις σημασία σ' αυτό το κορμί, που είναι σχεδόν νεκρό. Δεν είναι ο Θεός εκεί. Μή δίνεις σημασία σε πράγματα. Δεν είναι ο Θεός εκεί.

Αυτό καταλάβαινα κάθε φορά, που πήγαινα να τη δω. Μόλις άκουγε τη φωνή μου στην πόρτα φώναζε με δύναμη το «πάτερ ημών». Άρχιζε εκείνη πρώτη και συνεχίζαμε μαζί μέχρι το τέλος. Αυτό γινόταν σε κάθε συνάντησή μας, το πάτερ ημών και μετά σιωπή.

Πώς μπορούσε με λόγια να μου δείξει το δυνατό πνεύμα που αντιτασσόταν με τη δύναμη της αγάπης στην αρρώστια που καθήλωσε το κορμί της, έτσι που η αρρώστια δεν μπορούσε να κάνει τίποτε στο πνεύμα της: «Μητέρα, αυτός που έχει δυνατό το πνεύμα του δεν φοβάται την αρρώστια. Αυτός που έχει δυνατό το πνεύμα του δεν φοβάται τίποτα!»

Κάποιος παλαιός αεροπόρος, που είχε λάβει μέρος με το αεροπλάνο του στον πόλεμο, απάγγελλε τον ύμνο στην Παναγία, την ώρα που δεχόταν καταιγισμό πυρών από τα αντιαεροπορικά πυροβόλα του εχθρού. Μέσα από τον καταιγισμό των πυρών πέρασε αλώβητος, με την αγάπη της Παναγίας, με το θείο έρωτα! Αυτό είναι η θεία γέννησή μας: το να ζούμε με τρόπο θεϊκό, λέει ο άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης.

Ο ύμνος της Παναγίας αρχίζει με τα λόγια «ιταμώ θυμώ τε και πυρί, θείος έρωσ αντιταττόμενος», αν δε με απατάει η μνήμη μου. Δηλαδή με το θείο έρωτα αντιτασσόταν ο πιστός πολεμιστής στον ιταμό θυμό και στο πυρ του εχθρού. Ο υπέροχος αυτός άνθρωπος ζούσε κατά τρόπο θεϊκό!

Ο Απόστολος Παύλος στην επιστολή του προς τον Τίτον αναφέρεται στο λόγο: Έτσι που το καταλαβαίνω νομίζω ότι θεωρεί προϋπόθεση του υγιούς λόγου την καθαρότητα του νου και της συνειδήσεως. Γράφει: «πάντα μεν καθαρά τοις καθαροίς, τοις δε μεμιαμμένοις και απίστοις ουδέν καθαρόν, αλλά μεμίανται

αυτών ο νους και η συνείδησις...Συ δε λάλει α πρέπει τη υγιαινούση διδασκαλία.....σεαυτόν παρεχόμενος τύπον καλών έργων, εν τη διδασκαλία αδιαφορίαν, συμνότητα, αφθαρσίαν, λόγον υγιή, ακατάγνωστον, ίνα ο εξ εναντίας εντραπή μηδέν έχων περί ημών λέγειν φαύλον.» (Τίτ.Α΄, 15-16,Β΄, 1-10)

Ο άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης λέει, πως η θεϊκή γέννησή μας είναι να ζούμε κατά τρόπο θεϊκό. Ο Έντγκαρ Λη Μάστερς στο ποίημά του Ντέϊβις Μάντλοκ γράφει πως ο άνθρωπος είναι μοναδικός και πως δεν μοιάζει με την απρόσωπη φύση. Παραθέτουμε λίγους στίχους από το ωραίο ποίημα του Λη Μάστερς, που αποτελούν παράφραση των λόγων του Αγίου:

...του ανθρώπου η φύση είναι πλατύτερη
από την ανάγκη της φύσης στην κυψέλη.
Κι ότι πρέπει να σηκώνεις το βάρος της ζωής,
καθώς και την παρόρμηση απ' το περισσό σου πνεύμα-
σου λέω, λοιπόν, να τήνε ζήσεις ως θεός,
σίγουρος για την αθανασία, μ' όλο που αμφιβάλλεις,
Είναι ο μόνος τρόπος να τη ζήσεις.

(Έντγκαρ Λη Μάστερς, Ανθολογία του Σπουν Ρίβερ, Μετάφραση
Σπύρου Αποστόλου, Εκδόσεις Gutenberg)

Ανέφερα το παράδειγμα της μητέρας μου , η οποία με τη δύναμη του Θεού νίκησε την αλλοτρίωση, που είναι η παράλυση της ψυχής. . Η αλλοτρίωση είναι η διαδικασία της αποξένωσης του ανθρώπου από τον ίδιο τον εαυτό του και της ταύτισης με την υλική πραγματικότητα, καθώς και της απόλυτης ταύτισης από αυτήν. Η αλλοτρίωση ηττάται όταν ο άνθρωπος πιστεύει στον Ιησού Χριστό!

Πηγή: moschoblog.blogspot.gr